

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Svk/20/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4020200390
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hatalová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4020200390.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: L.. R. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. H. XX, K. U., proti žalovanému (sťažovateľovi): Mesto Zlaté Moravce, 1. mája 2, Zlaté Moravce, IČO: 00 308 676, právne zastúpeného JUDr. Miloslavom Tóthom, advokátom, AK so sídlom v Šali, Jarmočná 2264/3, IČO: 53 713 354, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Mestského zastupiteľstva v Zlatých Moravciach č. 397/2020 zo dňa 02.07.2020, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/127/2020-387 zo dňa 09.11.2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/127/2020-387 zo dňa 9.novembra 2022 sa z r u š u j e a v e c sa vracia Správneému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Uznesením č. 397/2020 zo dňa 02.07.2020 žalovaný odvolal žalobkyňu z funkcie hlavnej kontrolórky podľa § 18a ods. 9 písm. a) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej aj „zákon o obecnom zriadení“ alebo „zákon č. 369/1990 Zb.“) z dôvodu, že opakovane a zvlášť hrubým spôsobom porušila povinnosti zamestnanca, keď:

1) nerešpektovala uznesenie mestského zastupiteľstva mesta Zlaté Moravce č. 310/2020 zo dňa 30.01.2020, v zmysle ktorého bol vyňatý mestský podnik SLUŽBYT Zlaté Moravce, m.p. z kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky mesta Zlaté Moravce na časové obdobie šetrenia konfliktu hlavnej kontrolórky a zamestnancov tohto podniku, pričom L.. R. W. ako hlavná kontrolórka mesta Zlaté Moravce podaním zo dňa 05.06.2020 začala kontrolu v mestskom podniku SLUŽBYT Zlaté Moravce, m.p., čím nerešpektovala uvedené uznesenie a znenie zákona o obecnom zriadení a hrubo porušila svoje povinnosti zamestnanca dodržiavať všeobecne záväzné právne predpisy a vnútorné predpisy,

2) napriek skutočnosti, že uznesením mestského zastupiteľstva mesta Zlaté Moravce č. 310/2020 zo dňa 30.01.2020 bol vyňatý mestský podnik SLUŽBYT Zlaté Moravce, m.p. z kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky mesta Zlaté Moravce na časové obdobie šetrenia konfliktu hlavnej kontrolórky a zamestnancov tohto podniku a napriek pretrvávajúcemu šetreniu konfliktu medzi hlavnou kontrolórkou a zamestnancami tohto mestského podniku, začala L.. R. W. dňa 05.06.2020 kontrolu tohto mestského podniku, čo je porušením povinnosti zamestnanca konať a rozhodovať nestranne a zdržať sa pri výkone práce vo verejnom záujme všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nestrannosť a objektivnosť konania a rozhodovania,

3) vykonávala kontrolu protiepidemiologických opatrení v súvislosti s pandémiou COVID 19 v zariadení opatrovateľskej služby Zlaté Moravce, hoci v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov a vyjadrení hlavného hygienika SR a Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Nitre také konanie nebolo v kompetencii hlavnej kontrolórky, pričom v tejto kontrole pokračovala aj po tom, ako bola

upozornená na skutočnosť, že nie je oprávneným orgánom na kontrolu protiepidemiologických opatrení v súvislosti s pandémiou COVID 19, čím zvlášť hrubým spôsobom porušila svoje povinnosti zamestnanca dodržiavať všeobecne záväzné právne predpisy,

4) pri vykonávaní kontroly protiepidemiologických opatrení v súvislosti s pandémiou COVID 19 v zariadení opatrovateľskej služby Zlaté Moravce vyžadovala poskytnutie telefonického kontaktu na všetkých zamestnancov Zariadenia opatrovateľskej služby v Zlatých Moravciach, hoci išlo o osobné údaje týchto zamestnancov, na ktorých poskytnutie nebol právny dôvod, čím porušila svoje povinnosti zamestnanca dodržiavať všeobecne záväzné právne predpisy,

5) po tom, ako bola zo strany členov krízového štábu COVID 19, zriadeného pri Mestskom úrade Zlaté Moravce upozornená na to, že nie je oprávnená vykonávať kontrolu protiepidemiologických opatrení v súvislosti s pandémiou COVID 19, dňa 12.06.2020 prostredníctvom emailu označila členov tohto štábu ako „TOP 7“ a žiadala o doplnenie mien a priezvisk k vyjadreniu krízového štábu COVID - 19, zriadeného pri Mestskom úrade Zlaté Moravce za účelom podľa jej vyjadrenia „aby si poslanci aj občania zapamätali mená ľudí, ktorí bránili hlavnej kontrolórke vykonať kontrolu dodržiavania protiepidemiologických opatrení v zariadení, kde sú tí najzraniteľnejší ľudia z našej komunity“, čo je porušením povinnosti zamestnanca konať a rozhodovať nestranné a zdržať sa pri výkone práce vo verejnom záujme všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nestrannosť a objektívnosť konania a rozhodovania,

6) dňa 28.06.2020 uverejnila na internetovej stránke www.facebook.com informácie týkajúce sa ňou vykonanej kontroly v Technických službách mesta Zlaté Moravce a Zariadení opatrovateľskej služby mesta Zlaté Moravce, a to pred predložením správy o výsledku kontroly v týchto zariadeniach mestskému zastupiteľstvu mesta Zlaté Moravce, čím konala v rozpore s ustanovením § 18f zákona o obecnom zriadení a porušila svoje povinnosti zamestnanca dodržiavať všeobecne záväzné právne predpisy,

7) uverejnením informácií podľa bodu 6. tohto uznesenia sa zároveň dopustila porušenia povinnosti zamestnanca zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedela pri výkone práce vo verejnom záujme a ktoré v záujme zamestnávateľa nemožno oznamovať iným osobám,

8) úmyselne, nepravdivo, cieľavedome uverejňuje nepravdy na internetovej stránke www.facebook.com, ktorými zavádza občanov a širokú verejnosť, čím hrubým spôsobom porušuje povinnosti zamestnanca (hlavnej kontrolórky), ktorý má zaujať pravdivý a nestranný postoj.

II.

Konanie na krajskom súde

2. Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením zrušil uznesenie Mestského zastupiteľstva v Zlatých Moravciach č. 397/2020 z pokračovania 12. zasadnutia mestského zastupiteľstva konaného dňa 02.07.2020 podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. c) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a to s poukazom na ustanovenie § 337 ods. 1. S.s.p.

3. Žalobu v časti petitu o určenie, že funkcia hlavnej kontrolórky L.. R. W. trvá, zastavil podľa § 63 S.s.p., nakoľko žalobkyňa zobrala v tejto časti petitu žalobu späť a to s poukazom na ustanovenie § 337 ods. 2 S.s.p.

4. Krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že v predmetnej veci kritériom pre posudzovanie správnej žaloby s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 337 S.s.p. je len zákonnosť uvedeného napádaného uznesenia zastupiteľstva žalovaného. Preto súd pri súdnom prieskume nemôže skúmať vhodnosť a účelnosť obsahu výroku napadnutého uznesenia žalovaného. Posudzovanie vhodnosti a účelnosti rozhodnutia, resp. uznesenia správneho súdu nepatrí, lebo by súd takýmto posudzovaním nahrádzal orgán výkonnej moci, zasahoval by nedovoleným spôsobom do otázok voľnej úvahy správneho orgánu. Zákonnosť rozhodnutia a postupov je súlad týchto rozhodnutí a postupov s platným právnym poriadkom SR. Správny súd pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa zásadne obmedzuje len na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä s ohľadom na prameň, z ktorého pochádzajú alebo pre porušenie

niektorej procesnej zásady správneho konania, ako aj na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému orgán verejnej správy dospel. Preskúvaním zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu sa posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú vec relevantný právny predpis. Zákonnosť postupu sa skúma na základe rovnakých kritérií ako zákonnosť rozhodnutí, t. j. či konkrétny postup je alebo nie je v súlade s platným právnym poriadkom.

5. Správny súd zdôraznil, že odvolanie hlavného kontrolóra z funkcie musí byť odôvodnené a musí byť písomné. Dôvody sa uvádzajú v zápisnici zo zasadnutia obecného/mestského zastupiteľstva a tiež v uznesení o odvolaní hlavného kontrolóra. Zápisnice zo zasadnutí obecných/mestských zastupiteľstiev, ako aj uznesenia obecných/mestských zastupiteľstiev sú verejne prístupné a dostupné. Súčasťou výrokovej časti uznesenia musia byť uvedené konkrétne dôvody, ktoré obecné/mestské zastupiteľstvo k takémuto kroku viedlo, aby nemohlo dôjsť k zámene týchto dôvodov. Tieto dôvody musia byť totiž preskúmateľné.

6. Ďalej konštatoval, že pod prieskumom zákonnosti uznesenia mestského zastupiteľstva je potrebné rozumieť preskúmanie naplnenia všetkých zákonných podmienok, ktoré sa na odvolanie hlavného kontrolóra vyžadujú, najmä existencia materiálnych dôvodov pre jeho odvolanie. Podľa názoru súdu je potrebné preskúmať nielen formálne naplnenie podmienok a predpokladov na odvolanie hlavného kontrolóra, ale sa aj vecne a skutkovo zaoberať, či skutočne došlo k porušeniu povinností hlavného kontrolóra a či možno mať tieto okolnosti za preukázané.

7. Krajský súd ďalej uviedol, že je v prvom rade potrebné rozlišovať medzi povinnosťami hlavného kontrolóra vyplývajúcimi mu z jeho pracovného pomeru podľa ustanovenia § 18a ods. 9 písm. a) zákona o obecnom zriadení a povinnosťami hlavného kontrolóra vyplývajúcimi mu z jeho funkcie hlavného kontrolóra (§ 18a ods. 9 písm. b) zákona o obecnom zriadení). Existenciu porušenia povinností v zmysle § 18a ods. 9 písm. a) zákona o obecnom zriadení zisťuje starosta obce resp. primátor mesta, ktorí sú štatutármi v pracovnoprávných veciach. V danom prípade síce formálne v napadnutom uznesení označené dôvody na odvolanie žalobkyne z funkcie hlavnej kontrolórky žalovaný podriadil pod ustanovenia § 18a ods. 9 písm. a), teda ako porušenie povinností zamestnanca, uvedené dôvody však nemajú charakter porušenia povinností zamestnanca, ale skutkovo sa vzťahujú na výkon funkcie hlavného kontrolóra, teda už samotné zaradenie týchto dôvodov na odvolanie pod vyššie uvedené ustanovenie § 18a ods. 9 písm. a) zákona o obecnom zriadení nie je správne. Obsahovo tieto dôvody spadajú pod ustanovenie § 18a ods. 9 písm. b) zákona o obecnom zriadení, keďže sa týkajú samotného výkonu funkcie hlavného kontrolóra. V tomto prípade teda nebol splnený ani zákonný postup pre odvolanie žalobkyne, keď tu absentovalo písomné upozornenie žalobkyne zo strany zastupiteľstva v zmysle ustanovenia § 18a ods. 9 písm. b) zákona o obecnom zriadení, čo zakladá dôvod nezákonnosti tohto uznesenia.

8. Krajský súd ďalej vo svojom odôvodnení uviedol, že uznesenie mestského zastupiteľstva o odvolaní hlavného kontrolóra je rozhodnutím, ktoré má individuálnu povahu, pretože sa ním rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach jediného konkrétneho subjektu - hlavného kontrolóra. Z prijatého uznesenia, ako aj súvisiacich podkladov musí byť zrejmé, ktorý zo zákonných dôvodov na odvolanie z funkcie bol uplatnený, ako aj špecifikácia konkrétnych skutkových okolností tak, aby bolo možné overiť, či tieto skutočnosti, ktoré podmieňujú odvolanie, naozaj v konkrétnom čase nastali a či porušenie zákonom ustanovených povinností dosiahlo (malo) určitú intenzitu. Odvolanie z funkcie musí byť predvídateľné, založené na presvedčivých a pre dotknutú osobu jasných a zrozumiteľných dôvodoch a musí vychádzať len zo zákonom taxatívne stanovených dôvodov. Mestské zastupiteľstvo teda nemôže odvolať hlavného kontrolóra z funkcie z dôvodov, ktoré svojvoľne vyhodnotilo ako porušenie povinností, hoci podľa zákona, resp. skutkových okolností o porušenie povinností hlavného kontrolóra nejde.

9. V tejto súvislosti správny súd poukázal tiež na to, že ustanovenie § 18 ods. 1 zákona o obecnom zriadení veta prvá ustanovuje, že hlavný kontrolór je zamestnancom obce a zakotvuje subsidiárnu pôsobnosť zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme. Zákon č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme potom v § 1 ods. 4 stanovuje subsidiárnu pôsobnosť Zákonníka práce. Preto je na inštitúty, ktoré nie sú výslovne upravené, či už v zákone o obecnom zriadení alebo v zákone o výkone práce vo verejnom záujme potrebné aplikovať Zákonník práce. Inštitút odvolania hlavného kontrolóra z funkcie je priamo ustanovený v zákone o obecnom zriadení, preto sa na tento inštitút Zákonník práce neaplikuje. Čo sa však týka skutkového vymedzenia tohto odvolania, je potrebné

na túto otázku použiť subsidiárne Zákonník práce, keďže takúto konkrétnu úpravu zákon o obecnom zriadení ani zákon o výkone práce vo verejnom záujme nemá.

10. Krajský súd poukázal na tú skutočnosť, že pri vymedzení dôvodov na odvolanie žalobkyne z funkcie hlavnej kontrolórky pre porušenie povinností zamestnanca v napadnutom rozhodnutí absentoval poukaz zo strany žalovaného na porušenie konkrétneho všeobecne záväzného právneho predpisu, resp. všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré mali byť činnosťou žalobkyne porušené, pričom za takéto nie je možné považovať odpoveď Úradu verejného zdravotníctva SR zo dňa 22.05.2020, ktorá nemá ani charakter záväzného stanoviska, ktorý navyše sám poskytol žalobkyni určitú formu súčinnosti v rámci kontroly v Zariadení opatrovateľskej služby v Zlatých Moravciach.

11. Podľa názoru krajského súdu uvedenie konkrétneho ustanovenia zákona, ale opätovne bližšie nekonkretizované jeho odsekom prípadne písmenom, obsahoval iba dôvod odvolania uvedený v napadnutom uznesení pod bodom č. 6, pričom správne mu súdu konkrétne porušenie ustanovenia § 18f zákona o obecnom zriadení zo skutkového stavu ani nevyplýva. Jednotlivé dôvody boli žalovaným v napadnutom uznesení koncipované len tým spôsobom, že bolo opísané určité konanie žalobkyne, ktoré žalovaný považoval za opakované a zvlášť hrubé porušenie povinností zamestnanca, so všeobecným konštatovaním záveru o porušení všeobecne záväzného právneho predpisu alebo vnútorného predpisu, ale konkrétny porušený všeobecne záväzný právny predpis nebol žalovaným bližšie špecifikovaný. V napadnutom rozhodnutí ďalej absentovalo aj bližšie zdôvodnenie, akým spôsobom mohla byť ohrozená dôvera v nestrannosť alebo objektívnosť žalobkyne jej činnosťou, konkretizácia žalovaným tvrdených nepráv, ktoré mali byť žalobkyňou šírené a konkretizácia skutočností, pri ktorých mala žalobkyňa zachovať povinnosť mlčanlivosti, opäť bez poukazu na konkrétne ustanovenia právnych predpisov, ktoré mali byť takto porušené. Uvedené skutočnosti spôsobujú neurčitú napadnutého rozhodnutia a aj jeho nepreskúmateľnosť, a to aj z toho hľadiska, či porušenie zákonom ustanovených povinností dosiahlo (malo) určitú intenzitu hrubého porušenia.

12. Krajský súd ďalej považoval za potrebné vyjadriť sa k porušeniu samotného uznesenia č. 310/2020 zo dňa 30.01.2020, ktorým Mestské zastupiteľstvo v Zlatých Moravciach vyňalo SLUŽBYT Zlaté Moravce, m.p. z kontrolnej činnosti žalobkyne. Predovšetkým z § 11 ods. 4 zákona o obecnom zriadení nevyplýva právomoc obecného zastupiteľstva (resp. mestského zastupiteľstva) obmedziť činnosť hlavného kontrolóra, ktorá je kogentne upravená v § 18d ods. 1 a 2 zákona o obecnom zriadení. Teda prijatie takého rozhodnutia nemôže byť podľa názoru správneho súdu zákonné. Zároveň súdu z nijakého dokladu/dokladov nevyplýva, že v čase začatia vykonávania kontroly v SLUŽBYT Zlaté Moravce, m.p. prebiehalo časové obdobie šetrenia konfliktu žalobkyne a zamestnancov podniku SLUŽBYT Zlaté Moravce, m.p. Nie je zrejmé, o aké šetrenie malo ísť a či konkrétny konflikt ešte trval aj pri začatí kontroly dňa 05.06.2020, teda nie je možné ani konštatovať, že zo strany žalobkyne vôbec došlo k porušeniu uvedeného uznesenia, keďže samotné vymedzenie konfliktu v uvedenom uznesení je neurčité a skutočnosť jeho trvania nie je podľa názoru správneho súdu žiadnym spôsobom preukázaná.

13. Krajský súd navyše uviedol, že v konaní zistil aj procesné pochybenia žalovaného.

14. Podľa tvrdenia žalobkyne bol návrh programu zasadnutia mestského zastupiteľstva zverejnený až dňa 24.06.2020, t.j. jeden deň pred konaním mestského zastupiteľstva, čo krajskému súdu vyplýva aj z dokladov predložených žalobkyňou (z predložených printscreenov). Naopak z dokladov predložených žalovaným nevyplýva ním tvrdené zverejnenie návrhu už dňa 19.06.2020. Uvedenú skutočnosť nepreukazuje ani email zo dňa 19.06.2020 zaslaný zo strany vedúceho oddelenia vnútornej správy, p. U. B., a ani predloženie ďalších dokladov žalovaným, vrátane vyjadrenia spoločnosti DATALAN, a. s., v ktorom je len konštatované zverejnenie poslednej verzie pozvánky dňa 23.06.2020, keď zverejnenie starších verzií pozvánky sa v systéme neuchováva. Toto nepreukazuje skutočné skoršie zverejnenie návrhu programu zasadnutia mestského zastupiteľstva. Súd zároveň uviedol, že je potrebné odlišiť to, kedy boli pozvánky vytvorené (resp. zaevidované) a kedy došlo k ich reálnemu zverejneniu. Nie je tak preukázané skoršie zverejnenie návrhu, pričom z predložených listín vyplýva, že lehota v zmysle ustanovenia § 12 ods. 4 zákona o obecnom zriadení ako aj § 14 ods. 2 Rokovacieho poriadku Mestského zastupiteľstva v Zlatých Moravciach nebola dodržaná. Povinnosť zverejniť návrh programu rokovania zastupiteľstva na úradnej tabuli a na webovom sídle obce aspoň tri dni pred zasadnutím zastupiteľstva je obligatórnou povinnosťou. Táto podmienka musí byť nevyhnutne splnená, v žiadnom prípade ju nemožno opomenúť. V prípade nesplnenia takejto podmienky sa zasadnutie obecného/

mestského zastupiteľstva nemôže konať v stanovenom termíne. Prijatie akéhokoľvek rozhodnutia obecného zastupiteľstva či už formou uznesenia alebo VZN na takomto zasadnutí je nezákonné, čiže už samotné nedodržanie lehoty v zmysle § 12 ods. 4 zákona o obecnom zriadení by bolo postačujúcim dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia.

15. Krajský súd ďalej poukázal na to, že program zasadnutia mestského zastupiteľstva sa do podoby záväzného dokumentu schvaľuje na začiatku zasadnutia zastupiteľstva postupom podľa § 12 ods. 5 zákona o obecnom zriadení. Schválením programu zasadnutia zastupiteľstva na začiatku zasadnutia sa tento stáva záväzným dokumentom pre celý priebeh zasadnutia a žiadne zmeny programu v priebehu zasadnutia už nemožno vykonať. V tomto zmysle krajský súd videl ďalšie pochybenie a porušenie § 12 ods. 5 zákona o obecnom zriadení, keďže z návrhu na odvolanie, ktorý bol schválený na zasadnutí dňa 02.07.2020, vyplýva, že jeho obsah nebol totožný s predloženým poslaneckým návrhom s uznesením zo dňa 25.06.2020, keď tento obsahoval iba 5 skutkových dôvodov na odvolanie, zatiaľ čo v napadnutom uznesení o odvolaní zo dňa 02.07.2020 je vymedzených 8 skutkových dôvodov, keď doplnenie dôvodov č. 6, 7 a 8 mohlo reálne nastať až po 28.06.2020, keďže až v tento deň došlo k zverejneniu informácií o vykonaných kontrolách na facebookovej stránke žalobkyne, teda došlo ku konaniu popísanému v dôvodoch pre odvolanie č. 6, 7 a 8 napadnutého uznesenia. Čiže v danom prípade došlo k zmene programu, t.j. obsahovej zmene konkrétneho návrhu na odvolanie hlavného kontrolóra, ktorý zároveň nebol totožný ani s obsahom návrhu, ktorý bol prezentovaný na samotnom zasadnutí dňa 02.07.2020, ktorý mal, tak ako je to uvedené v zápisnici z pokračovania 12. zasadnutia zo dňa 02.07.2020, po formálnej stránke iba štyri body, pričom absentoval dôvod č. 5 pre odvolanie žalobkyne z funkcie hlavnej kontrolórky, s ktorým tak táto formálne nebola na zasadnutí zo dňa 02.07.2020 oboznámená.

16. Ohľadom zmeny poradia jednotlivých bodov programu krajský súd len doplnkovo uviedol, že poradie a usporiadanie jednotlivých bodov programu zasadnutia mestského zastupiteľstva je výhradnou záležitosťou mestského zastupiteľstva a v plnom rozsahu závisí od jeho úvahy o dôležitosti jednotlivých bodov programu rokovania, zohľadnenia účasti verejnosti, tradícií rokovania atď.

17. V zmysle všetkých vyššie uvedených skutočností bolo zo strany krajského súdu potrebné konštatovať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a bolo potrebné toto rozhodnutie zrušiť, predovšetkým z dôvodu nesprávnej aplikácie ustanovenia § 18a ods. 9 písm. a) zákona o obecnom zriadení, absencie konkrétnych ustanovení právnych predpisov, aplikáciou ktorých dospelo mestské zastupiteľstvo k uvedenej právnej kvalifikácii konania vytykaného žalobkyne a ďalších vyššie uvedených pochybení procesného charakteru.

III.

Konanie na kasačnom súde

18. Proti uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť v časti výroku o zrušení uznesenia Mestského zastupiteľstva v Zlatých Moravciach č. 397/2020 z pokračovania 12. zasadnutia mestského zastupiteľstva konaného dňa 02.07.2020 z dôvodu uvedeného v ustanovení § 440 ods.1 písm. f), g) a h) S.s.p, a teda že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Sťažovateľ preto navrhol kasačnému súdu, aby v zmysle § 461 ods. 2 S.s.p. zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

19. Sťažovateľ namietal, že v danom prípade je potrebné rozlišovať medzi zanedbaním povinností uložených hlavnému kontrolórovi zákonom pri výkone jeho funkcie a prekročením právomocí, ktoré zákon hlavnému kontrolórovi priznáva, k čomu však zo strany krajského súdu nedošlo. Ako vyplýva z Uznesenia MZ, žalobkyňa sa nedopustila pochybenia tým, že zanedbala jej zákonom uložené povinnosti hlavného kontrolóra (t.j., že nevykonala kontrolu, na ktorej vykonanie bola zo zákona povinná) ale dopustila sa pochybenia tým, že vykonávala činnosť, na ktorú v zmysle právnych predpisov nebola oprávnená, teda prekročila svoje právomoci jej priznané zákonom. Z tohto pohľadu nemožno subsumovať jej pochybenie pod ustanovenie § 18a ods. 9 písm. b) zákona o obecnom zriadení, keďže toto postihuje nesplnenie si povinností (t.j. pasívne konanie) hlavného kontrolóra vyplývajúce zo zákona.

20. Sťažovateľ ďalej uviedol, že hlavný kontrolór je zamestnancom obce v zmysle ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o obecnom zriadení a vzťahujú sa na neho povinnosti podľa § 8 ods. 1 zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme, okrem iných aj povinnosti dodržiavať všeobecne záväzné právne predpisy, konať nestranné a zdržať sa pri výkone práce vo verejnom záujme všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nestrannosť a objektívnosť konania a rozhodovania, či zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvie pri výkone práce vo verejnom záujme. Sťažovateľ mal zo to, že nakoľko sa žalobkyňa dopustila aktívnej činnosti, špecifikovanej v Uznesení MZ, na ktorú nebola v zmysle právnych predpisov SR oprávnená, dopustila sa porušenia § 8 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme, keďže nedodržala všeobecne záväzné právne predpisy, nekonala nestranné a nezdržala sa pri výkone práce vo verejnom záujme konania, ktoré mohlo ohroziť dôveru v jej nestrannosť a objektívnosť jej konania a rozhodovania a tiež nezachovala mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedela pri výkone práce vo verejnom záujme, čo v súvislosti s ustanovením § 18a ods. 9 zákona o obecnom zriadení možno subsumovať iba pod písmeno a) tohto ustanovenia, preto sťažovateľ považuje Uznesenie MZ za správne.

21. Podľa názoru sťažovateľa súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď nesprávne subsumoval dôvody na odvolanie žalobkyne, uvedené v Uznesení MZ pod ustanovenie § 18 ods. 9 písm. b) zákona o obecnom zriadení, čo napĺňa sťažnostný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.

22. Sťažovateľ ďalej uviedol, že ustanovenie § 18a ods. 9 zákona o obecnom zriadení v písmenách a) aj b) dáva možnosť obecnému zastupiteľstvu odvolať hlavného kontrolóra z funkcie nielen v prípade porušenia povinností zamestnanca zvlášť hrubým spôsobom, resp. hrubého zanedbania povinnosti vyplývajúcej z jeho funkcie, ale aj v prípade opakovaného porušenia povinností. Z tohto pohľadu súdom uvedená potreba skúmania intenzity porušenia povinností (bod 61 rozsudku) platí len v prípade, ak ide o odvolanie z dôvodu hrubého porušenia povinností, nie však v prípade opakovaného porušenia, kedy zákon nevyžaduje dosiahnutie intenzity. V prípade opakovaného porušenia povinností teda nie je potrebné skúmať intenzitu porušenia povinností.

23. Podľa názoru sťažovateľa Zákonník práce sa nevzťahuje v danom prípade na prípadné náležitosti odôvodnenia rozhodnutia o odvolaní hlavného kontrolóra. V čase vydania Uznesenia MZ zákon o obecnom zriadení neobsahoval povinnosť odôvodniť odvolanie v zmysle § 18a ods. 9 písm. a), ako je tomu v súčasnom znení. Napriek uvedenému súdna prax dospela k záveru, že toto odvolanie musí byť odôvodnené, k čomu žalovaný poukázal na rozsudok NS SR zo dňa 05.02.2019, sp. zn. 4Usam/2/2018, kde súd v obdobnej veci konštatoval, že „špecifikácia konkrétnych skutkových okolností nemusí byť priamo súčasťou uznesenia, ale postačí, ak je súčasťou podkladov, z ktorých uznesenie vychádza, teda súčasťou administratívneho spisu odporcu, aby bolo možné overiť, či skutočnosti, ktorých existenciou zákon podmieňuje odvolanie hlavného kontrolóra z funkcie naozaj nastali.“ Podľa názoru sťažovateľa v Uznesení ZM boli riadne skutkovo vymedzené dôvody odvolania žalobkyne, nakoľko toto uznesenie obsahuje konkrétne konanie žalobkyne, ktoré je nezameniteľným spôsobom špecifikované, pričom špecifikácia konkrétnych skutkových okolností vyplýva aj z podkladov, z ktorých uznesenie vychádzalo, napr. zápisnica zo zasadnutia mestského zastupiteľstva, kde prebehla aj diskusia o konkrétnych dôvodoch odvolania a žalobkyňa bola s týmito dôvodmi oboznámená. V tomto smere sa krajský súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

24. Sťažovateľ konštatoval, že krajský súd nesprávne právne posúdil otázku potreby skúmania intenzity porušenia povinností hlavného kontrolóra pri každom jeho odvolaní, nesprávne právne posúdil obsah Uznesenia ZM v spojitosti s rozsahom okolností, ktoré majú byť jeho obsahom a v tejto otázke sa tiež odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu čo, čo napĺňa sťažnostné dôvody podľa § 440 ods. 1 písm. g) a h) S.s.p.

25. Pokiaľ sa jedná o odôvodnenie rozsudku krajského súdu, kde sa krajský súd zaoberal otázkou zákonnosti uznesenia č. 310/2020 zo dňa 30.01.2020, ktorým mestské zastupiteľstvo v Zlatých Moravciach vyňalo SLUŽBYT Zlaté Moravce, m.p. z kontrolnej činnosti žalobkyne, pričom dospel k záveru, že takéto rozhodnutie nemôže byť zákonné a nemal ani preukázané trvanie konfliktu žalobkyne a zamestnancov SLUŽBYT, m.p. Zlaté Moravce v čase začatia kontroly, sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že samotná žalobkyňa podala podnet na protest prokurátora proti predmetnému uzneseniu. Pokiaľ teda súd chcel posudzovať v rámci prejudiciality otázku zákonnosti tohto uznesenia, mal

najprv zistiť, či nebola táto otázka vyriešená orgánom do ktorého právomoci táto otázka spadá, nakoľko v zmysle § 132 S.s.p. v prípade rozhodnutia o takej otázke bol povinný na také rozhodnutie prihliadnuť a vysporiadať sa s ním v rámci odôvodnenia rozsudku. Súd teda nesprávnym procesným postupom znemožnil sťažovateľovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko posudzoval pri rozhodovaní otázku, na ktorej posudzovanie bol povinný si zabezpečiť podklady, ktoré si nezabezpečil, pričom vzhľadom na tento postup súdu sťažovateľ nemohol predpokladať, že súd bude posudzovať otázku zákonnosti predmetného uznesenia bez relevantných podkladov a tým súd znemožnil sťažovateľovi sa efektívne vyjadriť k tejto otázke, čo napĺňa sťažnostný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p.

26. Taktiež sťažovateľ dôvodil tým, že súd sa nevysporiadal so skutočnosťou, že z potvrdenia spoločnosti DATALAN, a.s. vyplývalo, že prvá verzia pozvánky na zastupiteľstvo bola skutočne vytvorená dňa 19.06.2020, čo následne potvrdzuje printscreen predložený sťažovateľom ako aj email U. B. zo dňa 19.06.2020, z ktorého potom vyplýva uverejnenie tejto pozvánky na webovej stránke žalovaného dňa 19.06.2020. Uvedenými zásadnými skutočnosťami sa však súd nezaoberal a svoje rozhodnutie v tomto smere riadne neodôvodnil, čím porušil právo žalovaného na riadne odôvodnenie rozhodnutia, čím nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo napĺňa sťažnostný dôvod podľa § 40 ods. 1 písm. f) S.s.p.

27. Podľa názoru sťažovateľa je potrebné rozlišovať pojmy návrh programu zasadnutia obecného zastupiteľstva a program zasadnutia obecného zastupiteľstva s pojmom návrh uznesenia v rámci bodu zaradeného do programu zasadnutia obecného zastupiteľstva. Ako vyplýva z ustanovenia § 12 ods. 4 a ods. 5 zákona o obecnom zriadení, návrh programu zasadnutia obecného zastupiteľstva sa zverejňuje vopred a tento návrh programu obecného zastupiteľstva sa následne schvaľuje na začiatku zasadnutia obecného zastupiteľstva. Návrh programu obecného zastupiteľstva predstavuje súhrn bodov, ktoré sa majú prejednať na konkrétnom zasadnutí obecného zastupiteľstva, pričom v prípade zasadnutia mestského zastupiteľstva v dňoch 25.06.2020 a 02.07.2020, kedy bolo prijaté Uznesenie ZM, nedošlo k zmene programu zasadnutia mestského zastupiteľstva, keďže od počiatku bol v programe zasadnutia mestského zastupiteľstva zaradený bod „Návrh na odvolanie hlavnej kontrolórky“, pričom tento bod sa aj riadne prejednal. Skutočnosť, že došlo k zmene obsahu uznesenia, ktoré predkladateľ tohto bodu návrhu navrhoval prijať žiadnym spôsobom neznamená, že došlo k zmene samotného programu zasadnutia mestského zastupiteľstva, keďže tento program naďalej zahŕňal predmetný bod o odvolaní hlavnej kontrolórky. Poslanci mestského zastupiteľstva boli pred hlasovaním oboznámení s návrhom uznesenia, pričom zmenu textu navrhovaného uznesenia pred hlasovaním o ňom pripúšťa aj Najvyšší súd Slovenskej republiky. Konečná formulácia textu uznesenia bola pred hlasovaním oznámená poslancom mestského zastupiteľstva, z čoho vyplýva, že neboli uvedení do omylu ohľadne predmetu hlasovania a zo zápisnice nevyplýva ani náznak pochybností, že by výrok uznesenia nebol výrazom ich vôle slobodne a vážne prejavenej hlasovaním. (rozsudok NS SR sp. zn. Usam/2/2018 zo dňa 05.02.2019).

IV.

Právny názor Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

28. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1 S.s.p., § 443 ods. 1 S.s.p.), a že ide o uznesenie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

29. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu ako i ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu SR a dospel k záveru, že s dôvodmi obsiahnutými v odôvodnení napadnutého uznesenia sa nestotožňuje.

30. Predmetom tohto súdneho konania je preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného - uznesenia Mestského zastupiteľstva v Zlatých Moravciach č. 397/2020 z pokračovania 12. zasadnutia mestského zastupiteľstva konaného dňa 02.07.2020, ktorým bola žalobkyňa odvolaná z funkcie hlavnej kontrolórky mesta Zlaté Moravce ku dňu schválenia tohto uznesenia a to podľa § 18a ods. 9 písm. a)

zákona o obecnom zriadení z dôvodu, že opakovane a zvlášť hrubým spôsobom porušila povinnosti zamestnanca. Kasačný súd z obsahu administratívneho spisu žalovaného zistil skutkový stav tak, ako bol podrobne opísaný v uznesení krajského súdu, a preto naň v celom rozsahu odkazuje a nebude zistenia opakovať.

31. Limitom súdneho prieskumu je zákonnosť. Preto súd nemôže preskúmať vhodnosť a účelnosť obsahu výrokov napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy. Posudzovanie vhodnosti a účelnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy správne súdnictvu nepatrí, lebo súdy by takýmto posudzovaním nahradzovali orgány výkonnej moci a zasahovali by nedovoleným spôsobom do otázok voľnej úvahy správneho orgánu. Zákonnosťou rozhodnutí a postupov je súlad týchto rozhodnutí a postupov s platným poriadkom Slovenskej republiky. Správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa zásadne obmedzí len na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä s ohľadom na prameň, z ktorých vychádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému orgán verejnej správy dospel. Zákonnosť postupu sa skúma na základe rovnakých kritérií ako zákonnosť rozhodnutí, t.j. či konkrétny postup je, alebo nie je v súlade s platným právnym poriadkom.

32. Podľa názoru kasačného súdu v rámci tohto typu súdneho prieskumu je potrebné sa zamerať na otázku zákonnosti odvolania hlavnej kontrolórky z funkcie z pohľadu dodržania formálnych a obsahových náležitostí uznesenia o odvolaní (t.j. jasnosť, určitosť a zrozumiteľnosť formulácie textu, obligatórny odkaz v uznesení na právne predpisy právne kvalifikujúce skutkový stav) a z pohľadu skutočnej existencie skutkových okolností slúžiacich ako podklad pre vyvodenie zodpovednosti voči hlavnej kontrolórke vo forme jej odvolania.

33. Úlohou súdu v správnom súdnictve je preskúmať zákonnosť uznesenia mestského zastupiteľstva. Zákonnosť uznesenia nemôže byť naplnená len tým, že ho vydal orgán samosprávy, ktorému túto kompetenciu zveruje zákon. Nakoľko príslušná právna norma nepriznáva mestskému zastupiteľstvu len blanco kompetenciu pri rozhodovaní o zvolení a odvolávaní hlavného kontrolóra, ale stanovuje zároveň aj podmienky, za splnenia ktorých môže mestské zastupiteľstvo svoju kompetenciu realizovať, pod prieskumom zákonnosti uznesenia mestského zastupiteľstva je preto potrebné rozumieť preskúmanie naplnenia všetkých zákonných podmienok, ktoré sa na odvolanie hlavného kontrolóra vyžadujú. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky je toho názoru, že v prípade hlavného kontrolóra sa jedná o zamestnanca mesta s osobitným statusom, odvodeným z ustanovení zákona o obecnej samospráve, avšak je tiež potrebné brať zreteľ na to, že rozhodovanie o trvaní jeho funkcie zákon neponechal na úplnej „svojevôli“ mestského zastupiteľstva, ale realizovanie práva orgánu samosprávy podmienil existenciou určitých zákonne vymedzených skutočností.

34. Po preskúmaní procedurálnej stránky postupu, akým mestské zastupiteľstvo dospelo k odvolaniu žalobkyne z funkcie hlavnej kontrolórky mesta Zlaté Moravce, nezistil kasačný súd nedostatky zakladajúce dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia. Podľa názoru kasačného súdu bolo preukázané, že zasadnutie mestského zastupiteľstva bolo riadne zvolané a počas celého trvania zasadnutia dňa 02.07.2020 bolo uznášaniaschopné. V prípade zasadnutia mestského zastupiteľstva v dňoch 25.06.2020 a 02.07.2020, kedy bolo prijaté uznesenie mestského zastupiteľstva o odvolaní hlavnej kontrolórky, nedošlo k zmene programu zasadnutia mestského zastupiteľstva, keď hneď od počiatku bol v programe zasadnutia mestského zastupiteľstva zaradený bod programu „Návrh na odvolanie hlavnej kontrolórky“ a tento bod sa aj riadne prejednal. Konečná formulácia textu uznesenia bola pred hlasovaním oznámená poslancami mestského zastupiteľstva, z čoho vyplýva, že neboli uvedení do omylu ohľadne predmetu hlasovania a zo zápisnice nevyplýva ani náznak pochybností, že by výrok uznesenia nebol výrazom ich slobodnej a vážnej vôle prejavenej hlasovaním.

35. Taktiež kasačný súd uvádza, že náš právny poriadok pokiaľ ide o formálne náležitosti uznesenia mestského zastupiteľstva, neustanovuje jeho obsahové náležitosti. Uznesenia zastupiteľských zborov obcí, miest a vyšších územných celkov sú vo svojej podstate zachytením väčšinovej vôle kolektívneho orgánu samosprávy, pričom z ustanovení zákona o obecnom zriadení nevyplýva, žeby sa na náležitosti uznesení zastupiteľských orgánov vzťahovali ustanovenia správneho poriadku o náležitostiach správneho rozhodnutia. Uznávanie sa zastupiteľských zborov na rozhodnutiach týkajúcich sa realizácie samosprávnych kompetencií nemožno stotožniť s rozhodovaním správnych orgánov v oblasti verejnej

správy podľa správneho poriadku. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky je toho názoru, že z pohľadu obsahových a formálnych náležitostí postačí, ak v uznesení mestského zastupiteľstva bude zrozumiteľne zachytené samotné rozhodnutie prijaté mestským zastupiteľstvom s jasným odkazom na právne normy, ktoré prijatie takéhoto konkrétneho uznesenia podmieňujú.

36. Kasačný súd považoval za dodržané aj formálne náležitosti napadnutého rozhodnutia. Z textu uznesenia je zrejmá a zrozumiteľná vôľa mestského zastupiteľstva odvolať žalobkyňu z funkcie hlavnej kontrolórky mesta Zlaté Moravce. Žalobkyňu identifikoval menom a ostatnými údajmi znemožňujúcimi jej zámenu s inou osobou s poukazom na ustanovenie § 18a ods. 9 písm. a) zákona o obecnom zriadení. Uznesenie odkazuje na skutkové zistenia, ktoré právne kvalifikuje ako zvlášť hrubé a opakované porušenie pracovnej disciplíny.

37. Je nepochybné, že v prejednávanej veci bolo uznesením mestského zastupiteľstva zasiahnuté do práv fyzickej osoby, preto je dôvodné očakávať, že z prijatého uznesenia bude zrejmé, že sa do týchto práv zasiahlo zo zákonných dôvodov, pričom špecifikácia konkrétnych skutkových okolností nemusí byť (ako vyplýva z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR, rozsudok sp. zn. 2Sžo 4/2014 zo dňa 28.01.2015) priamo súčasťou uznesenia, ale postačí, ak je súčasťou podkladov, z ktorých uznesenie vychádza, teda súčasťou administratívneho spisu žalovaného tak aby bolo možné overiť, či skutočnosti, ktorých existenciou zákon podmieňuje odvolanie hlavného kontrolóra z funkcie naozaj nastali.

38. Aj samotné ustanovenie § 18 ods. 9 zákona o obecnom zriadení uvádza že obecné zastupiteľstvo je oprávnené odvolať z funkcie hlavného kontrolóra len v troch taxatívne vymedzených prípadoch, a teda zo samotného uznesenia musí byť zrejmé, z akého dôvodu bol hlavný kontrolór odvolaný. Dôvody sa uvádzajú v zápisnici zo zasadnutia mestského zastupiteľstva a tiež v uznesení o odvolaní kontrolórky obce. Pre určitosť a zrozumiteľnosť rozhodnutia o odvolaní sa vyžaduje, aby dôvody odvolania boli v uznesení skutkovo a právne vymedzené tak, aby nebolo možné ich zameniť s inými dôvodmi a aby ich bolo možné preskúmať. Podľa názoru kasačného súdu postačuje z hľadiska materiálneho len uvedenie zákonného ustanovenia, podľa ktorého sa hlavný kontrolór/kontrolórka odvoláva, ale súčasťou výrokovvej časti uznesenia (v krajnom prípade aspoň súčasťou zápisnice o rokovaní zastupiteľstva, kde bolo prijaté rozhodnutie o odvolaní hlavného kontrolóra z funkcie) musia byť konkrétne dôvody, ktoré obecné zastupiteľstvo k tomu viedli. V opačnom prípade sa výkon zákonom zverených právomocí orgánu verejnej správy mení na svojvôľu.

39. Pokiaľ išlo o samotný obsah napadnutého uznesenia mestského zastupiteľstva Zlaté Moravce č. 397/2020 zo dňa 02.07.2020 kasačný súd konštatuje, že v jeho ôsmich bodoch boli dostatočne vymedzené skutkové okolnosti, na základe ktorých mestské zastupiteľstvo rozhodlo o odvolaní žalobkyne ako hlavnej kontrolórky. Opakovane kasačný súd uvádza, že taktiež nezistil žiadne formálne nedostatky, ktoré by mohli mať za následok nezákonnosť. V uznesení je formulovaný dôvod odvolania zrozumiteľne, je z neho zrejmé, čím mala v danom prípade hlavná kontrolórka porušiť zákon tak, aby to bolo dôvodom pre jej odvolanie. Napadnuté uznesenie obsahuje odkaz na zákonný dôvod a to § 18a ods. 9 písm. a) zákona o obecnom zriadení.

40. Následne kasačný súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že z obsahu administratívneho spisu a to z potvrdenia spoločnosti DATALAN, a.s. vyplýva, že prvá verzia pozvánky na zastupiteľstvo bola vytvorená dňa 19.06.2020. Túto skutočnosť potvrdzuje i e-mail U. B. zo dňa 19.06.2020, z ktorého následne vyplynulo i uverejnenie tejto pozvánky na webovej stránke sťažovateľa dňa 19.06.2020.

41. Pokiaľ sa jedná o skúmanie otázky zákonnosti uznesenia Mestského zastupiteľstva v Zlatých Moravciach zo dňa 30.01.2020 č. 310/2020, ktorým mestské zastupiteľstvo vyňalo SLUŽBYT, m.p. z kontrolnej činnosti žalobkyne ako hlavnej kontrolórky, podľa názoru kasačného súdu skúmanie tejto otázky ako prejudiciálnej nebolo v tomto konaní v kompetencii krajského súdu.

42. Kasačný súd dospel k záveru, že uznesenie krajského súdu je potrebné v napadnutom výroku vo veci samej zrušiť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 462 ods. 1 S.s.p.). Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude preskúmať zákonnosť napadnutého uznesenia žalovaného a rozhodnúť v súlade s vyššie uvedeným právnym názorom kasačného súdu. V novom rozhodnutí vo veci krajský súd znovu rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 S.s.p.).

43. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.